

Dönem : 3
Toplantı : 4

MİLLET MECLİSİ S. Sayısı : 801

6 Ekim 1970 tarihinde Sofya'da imzalanan Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Bulgaristan Halk Cumhuriyeti Hükümeti arasında Konsolosluk Sözleşmesinin onaylanmasının uygun bulunduğu dair kanun tasarısı ve Adalet, Dışişleri ve Plân komisyonları raporları (1/476)

Bütçe Plân Komisyonu raporu

Millet Meclisi
Bütçe Plân Komisyonu
Esas No. : 1/476
Karar No. : 212

28 . 11 . 1972

Millet Meclisi Başkanlığına

3 neü toplantı yılı içinde görüşülerek karara bağlanan (6 Ekim 1970 tarihinde Sofya'da imzalanan Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Bulgaristan Halk Cumhuriyeti Hükümeti arasında Konsolosluk Sözleşmesinin onaylanmasının uygun bulunduğu dair kanun tasarısı) bu toplantı yılında yeniden benimsenmek üzere Komisyonunuza gönderilmiştir. Rapor Komisyonumuzca aynen benimsenmiştir.

Genel Kurulun tasviplerine arz edilmek üzere Yüksek Başkanlığa sunulmuştur.

Başkan Zonguldak K. Nedimoğlu	Sözcü Ankara M. K. Yılmaz	Kâtip Çorum A. Topçubaşı
Ankara H. Balan	Aydın N. Mentese İmzada bulunamadı	Bursa N. Atlı
Bursa A. Türkel	Eskişehir İ. Anı	Isparta A. İ. Balın
İçel C. Okyayuz	İzmir K. Önder	Kayseri V. A. Özkan
Malatya H. Gökçe	Manisa M. Ok	Muş N. Neftçi
Niğde H. A. Kavurmacıoğlu	Samsun H. Özalp İmzada bulunamadı	Trabzon A. Şener

T. C.

Başbakanlık

Kanunlar ve Kararlar Tetkik Dairesi

Saya : 71 - 1197/5362

27 . 4 . 1971

MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Dışişleri Bakanlığınca hazırlanan ve Türkiye Büyük Millet Meclisine arzı Bakanlar Kurulunda 21 . 4 . 1971 tarihinde kararlaştırılan «6 Ekim 1970 tarihinde Sofya'da imzalanan Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Bulgaristan Halk Cumhuriyeti Hükümeti arasında Konsolosluk Sözleşmesinin onaylanmasının uygun bulunduğuna dair kanun tasarısı» ile gerekçesi ve eki ilişik olarak sunulmuştur.

Gereğinin yapılmasını rica ederim.

Nihat Erim

Başbakan

TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ İLE BULGARİSTAN HALK CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ ARASINDA 6 EKİM 1970 TARİHİNDE İMZALANMIŞ OLAN KONSOLOSLUK SÖZLEŞMESİNİN GEREKÇESİ

Türkiye ile Bulgaristan arasındaki Konsolosluk münasebetleri bugüne değin her iki memleketin dahili mevzuatı ve, bu mevzuatla çatışmadığı nispette, Konsolosluk ilişkilerini tanzim eden milletlerarası hukuk çerçevesinde yürütülmüştür.

Özellikle son senelerde, çalışmak üzere yabancı memleketlere giden vatandaşlarımız sayısında görülen artış ve bunların büyük çoğunluğunun Bulgaristan üzerinden transit geçmek zorunda kalması nedeniyle, vatandaşlarımız menfaatinin gereği gibi korunmasını temin edecek bir Konsolosluk Sözleşmesinin imzalanması zorunlu bir hale gelmiştir. İmzalanan bu Anlaşma ile, iki memleket arasındaki Konsolosluk ilişkileri belli bir şekle bağlanmış olmaktadır.

43 maddeden ibaret bulunan Sözleşme, konsoloslukların ne şekilde açılacağını, konsolosluk memurlarının nasıl tayin edileceğini, konsolosluk memurlarının görevlerini, bunlara tanınan hak, muafiyet ve imtiyazları, miras işlerinin yürütülmesini, millî çıkarlarımıza uygun olarak, ayrıntılı bir şekilde düzenlenmektedir.

Adalet Komisyonu raporu

Millet Meclisi

Adalet Komisyonu

Esas No. : 1/476

Karar No. : 60

12 . 6 . 1971

Yüksek Başkanlığa

Dışişleri Bakanlığınca hazırlanan ve Türkiye Büyük Millet Meclisine arzı Bakanlar Kurulunca 21 . 4 . 1971 tarihinde kararlaştırılan «6 Ekim 1970 tarihinde Sofya'da imzalanan Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Bulgaristan Halk Cumhuriyeti Hükümeti arasında Konsolosluk Sözleşmesinin onaylanmasının uygun bulunduğuna dair kanun tasarısı» Başkanlığımızca Komisyonumuzca tevdi edilmiş olup, ilgili Bakanlık temsilcileri de hazır bulunduğu halde Komisyonumuzca tetkik ve müzakere olundu.

Kanun tasarısı ve gerekçesi Komisyonumuzca uygun mütalâa edilmiş ve yapılan müzakereler sonunda tasarının aynen kabul edilmesi kararlaştırılmıştır.

Havalesi gereğince Dışişleri Komisyonuna tevdi edilmek üzere Yüksek Başkanlığa saygıyla sunulur.

Başkan İstanbul <i>İ. H. Tekinel</i>	Sözeü Sivas <i>T. Koraltan</i>	Kâtip Sinop <i>H. Biçer</i>
Afyon K. <i>H. Hamamcioğlu</i>	Antalya <i>H. A. Gülcan</i>	Diyarbakır <i>B. Eğilli</i>
Erzurum <i>S. Erverdi</i>	Kars <i>İ. H. Alaca</i>	Kars <i>T. Artaç</i>
Kırklareli <i>M. Atagün</i>	Malatya <i>M. Kaftan</i>	Niğde <i>M. Ocakçioğlu</i>
	Tokat <i>O. Hacıbaloglu</i>	
	İmzada bulunamadı	

Dışişleri Komisyonu raporu

Millet Meclisi
Dışişleri Komisyonu
Esas No. : 1/476
Karar No. : 5

24 . 12 . 1971

Yüksek Başkanlığa

6 Ekim 1970 tarihinde Sofya'da imzalanan Türkiye Cumhuriyet Hükümeti ile Bulgaristan Halk Cumhuriyeti Hükümeti arasında Konsolosluk Sözleşmesinin onaylanmasının uygun bulunduğu dair olan kanun tasarısı, ilgili Bakanlık temsilcilerinin iştirakiyle Komisyonumuzda görüşüldü.

Tümü üzerinde yapılan görüşmeler neticesinde, gerekçede belirtilen hususlar Komisyonumuzca da uygun görülerek, Sözleşmenin onaylanması hakkındaki kanun tasarısı aynen kabul edilmiştir.

Havalesi gereğince Plân Komisyonuna tevdi edilmek üzere Yüksek Başkanlığa sunulur.

Dışişleri Komisyonu

Başkanı Ankara <i>O. Alp</i>	Sözeü İstanbul <i>O. Kabıbay</i>	Kâtip Balıkesir <i>A. İ. Kırmızı</i>
Adana <i>A. R. Güllüoğlu</i>	Afyon K. <i>R. Çerçel</i>	Bursa <i>C. Külâhlı</i>
Diyarbakır <i>B. Eğilli</i>	İstanbul <i>S. Orkunt</i>	İstanbul <i>İ. Sancar</i>
İstanbul <i>N. İ. Tokgöz</i>	İstanbul <i>M. Yardımcı</i>	İzmir <i>Ş. Adalan</i>
İmzada bulunamadı		

İzmir
N. Kürşad

Bütçe Plân Komisyonu raporu

Millet Meclisi
Bütçe Plân Komisyonu
Esas No. : 1/476
Karar No. : 159

6 . 5 . 1972

Millet Meclisi Başkanlığına

Tetkiki hususu Komisyonunuza havale buyurulan (6 Ekim 1970 tarihinde Sofya'da imzalanan Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Bulgaristan Halk Cumhuriyeti Hükümeti arasında Konsolosluk Sözleşmesinin onaylanmasının uygun bulunduğu kanun tasarısı) ile, önhavalesi uyarınca Adalet ve Dışişleri komisyonlarıncı tasarı hakkında düzenlenen, raporlar, Adalet, Dışişleri ve Maliye Bakanlığı temsilcilerinin de katıldığı toplantıda incelendi ve görüşüldü.

Gelişen dünya koşulları içerisinde, gerek komşu ve dost memleketler arasında ve gerekse diğer memleketlerle, millî menfaatlere uygun anlaşmalar yapmak zarureti her gün biraz daha önem kazanmaktadır. Halen Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Bulgaristan Halk Cumhuriyeti Hükümeti arasındaki Konsolosluk münasebetleri her iki memleketin dahili mevzuatına ve Milletlerarası Hukuk Kurallarına dayanılarak yürütülmektedir. İkili bir Konsolosluk Anlaşmasının olmaması tatbikatta büyük güçlükler çıkarmaktadır.

Son senelerde çeşitli ülkelere çalışmak için gitmekte olan işçi vatandaşlarımızın büyük çoğunluğunun Bulgaristan üzerinden transit geçmek durumunda kalması, vatandaşlarımızın menfaatlerinin gereği gibi korunamaması üzüntü vericidir. Bu nedenlerle Bulgaristanla bir Konsolosluk Sözleşmesinin imzalanmasında büyük faydalar sağlanacağını müşahade eden Komisyonumuz, tasarımı olumlu karşılamak ve maddelerin müzakeresine geçilmiştir.

Tasarımın 1 ne, 2 ne ve 3 ne maddelerinin aynen kabulüne, Anlaşma tarihinin eski olduğu ve tasarının biran evvel kanunlaşmasının faydalı olacağı gerekçesiyle Genel Kurulda öncelik ve ivedilikle görüşülmesine karar verilmiştir.

Bu itibarla, öncelik ve ivedilikle görüşülerek ve Genel Kurulun tasviplerine arz olunmak üzere Yüksek Başkanlığa sunulur.

Başkan	Sözcü	Kâtip
Balıkesir	Ankara	Malatya
C. Bilgehan	M. K. Yılmaz	A. Karaaştan
Adana	Anasya	Ankara
S. Kılıç	S. Aygün	H. Balan
Aydın	Bolu	Denizli
N. Mentşe	H. İ. Cop	H. Oral
Diyarbakır	Giresun	İçel
S. Savcı	M. E. Turgutalp	C. Okyanuz
Konya	Konya	Manisa
N. Kalaycıoğlu	B. Müderrisoğlu	H. Okçu
	Zonguldak	
	K. Nedimoğlu	

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

6 Ekim 1970 tarihinde Sofya'da imzalanan Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Bulgaristan Halk Cumhuriyeti Hükümeti arasında Konsolosluk Sözleşmesinin onaylanmasının uygun bulunduğuna dair kanun tasarısı

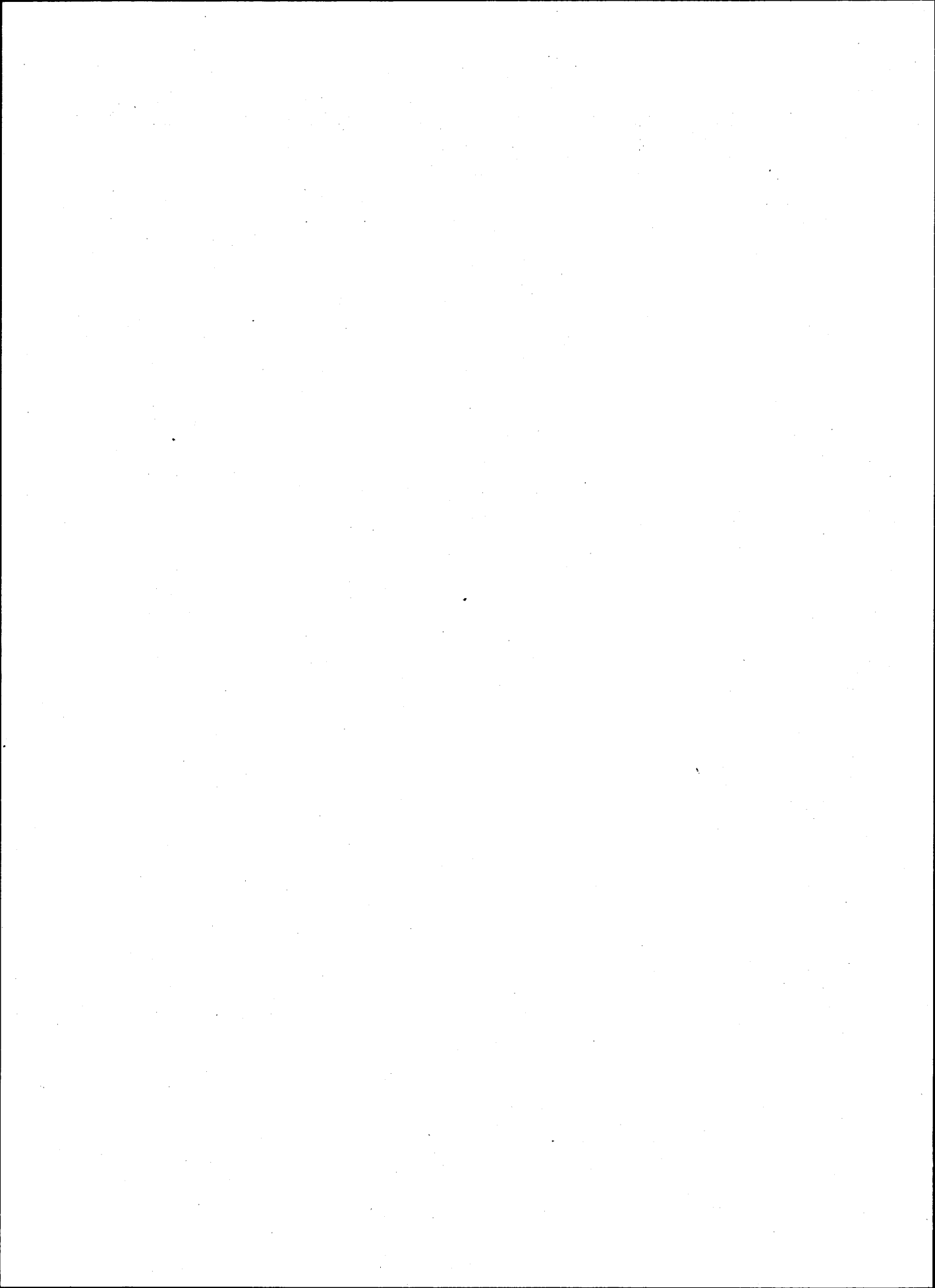
MADDE 1. — 6 Ekim 1970 tarihinde Sofya'da imzalanan «Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Bulgaristan Halk Cumhuriyeti Hükümeti arasında Konsolosluk Sözleşmesi» nin onaylanması uygun bulunmuştur.

MADDE 2. — Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu kanunu Bakanlar Kurulu yürütür.

21 . 4 . 1971

Başbakan <i>N. Erim</i>	Devlet Bakanı Başbakan Yardımcısı <i>S. Koças</i>	Devlet Bakanı Başbakan Yardımcısı <i>A. Karaosmanoğlu</i>	Devlet Bakanı <i>M. Özgünes</i>
Devlet Bakanı <i>D. Kitaplı</i>	Adalet Bakanı <i>İ. Arar</i>	Millî Savunma Bakanı <i>F. Melen</i>	İçişleri Bakanı <i>H. Ömeroğlu</i>
Dışişleri Bakanı <i>O. Olcay</i>	Maliye Bakanı <i>S. N. Ergin</i>	Millî Eğitim Bakanı <i>Ş. Orel</i>	Bayındırlık Bakanı <i>C. Karakaş</i>
Dış Eko. İliş. Bakanı <i>Ö. Derbil</i>	Sağ. ve Sos. Y. Bakanı <i>T. Akyol</i>	Güm. ve Tekel Bakanı <i>H. Özalp</i>	Tarım Bakanı <i>M. O. Dikmen</i>
Ulaştırma Bakanı <i>H. Arık</i>	Çalışma Bakanı <i>A. Sav</i>	Sanayi ve Ti. Bakanı <i>A. Çilingiroğlu</i>	En. ve Ta. Kay. Bakanı <i>İ. Topaloğlu</i>
Turizm ve Ta. Bakanı <i>E. Y. Akçal</i>	İmar ve İskân Bakanı <i>S. Babüroğlu</i>	Köy İşleri Bakanı <i>C. Aykan</i>	Orman Bakanı <i>S. İnan</i>
Gençlik ve Spor Bakanı <i>S. Ergun</i>			

TÜRKİYE CUMHURİYETİ İLE BULGARİSTAN HALK CUMHURİYETİ ARASINDAKİ KONSOLOSLUK SÖZLEŞMESİ

Önsöz

Türkiye Cumhuriyeti ile Bulgaristan Halk Cumhuriyeti, iki memleket arasındaki Konsolosluk münasebetlerinin egemenlik ve milli bağımsızlık, hukukî eşitlik ve işlerine karışmama prensiplerine riayetle,

Bir Konsolosluk Sözleşmesi akdine karar vermişler ve bu maksatla, tam yetkili temsilcileri olmak üzere :

Türkiye Cumhurbaşkanı :

Dışişleri Bakanı Bay İhsan Sabri Çağlayangil'i,

Bulgaristan Halk Cumhuriyeti Millî Meclis Presidyumu :

Dışişleri Bakanı Bay Ivan Başev'i

Tayin etmişlerdir.

Adı geçenler, usulüne uygun yetki belgelerini teati ettikten sonra aşağıdaki hükümler üzerinde mutabık kalmışlardır :

BİRİNCİ BÖLÜM

Tarifler

MADDE : 1

İşbu Sözleşme bakımından müteakip deyimler aşağıda belirtilmiş olduğu şekilde anlaşılır :

1. «Konsolosluk» deyimini, bütün başkonsolosluk, konsolosluk muavin konsolosluk veya konsolosluk ajanlığı anlamına gelir ;
2. «Konsolosluk görev çevresi» deyimini, konsolosluk görevlerinin yerine getirilmesi amacıyla bir konsolosluğa tahsis edilen bölge anlamına gelir ;
3. «Konsolosluk şefi» deyimini, bu sıfatla hareket etmek üzere görevlendirilmiş kişi anlamına gelir ;
4. «Konsolosluk memuru» deyimini, konsolosluk şefi de dahil olmak üzere, bu sıfatla konsolosluk görevlerini yapan her kişi anlamına gelir ;
5. «Konsolosluk hizmetlisi» deyimini, konsoloslukta idarî ve teknik hizmetlerin yürütülmesiyle görevlendirilmiş her kişi anlamına gelir ;
6. «Servis personeli üyesi» deyimini, konsoloslukta iç hizmetlerde görevlendirilen her kişi anlamına gelir ;
7. «Aile ferdi» deyimini, eş, bir konsolosluk memuru veya hizmetlisinin reşit olmayan çocukları veya bunların eşleri anlamına gelir ;
8. «Konsolosluk yerleri» deyimini, malikleri kim olursa olsun, sadece konsolosluğun amaçları için kullanılan binalar veya bina kısımları ve müstemilâtı ile bunlara bitişik arsalar anlamına gelir ;
9. «Konsolosluk arşivleri» deyimini, konsolosluğun bütün evrakı, belgeleri, kitapları, ses alma şeritleri ile şifre anahtarları, kartotekleri ve bunların muhafaza ve korunmasını sağlayan eşya anlamına gelir ;
10. «Gemi» deyimini, gönderen Devletin mevzuatınca bu Devletin uyruklüğünü taşıyan tekne anlamına gelir ; savaş gemileri bu deyim içine girmez.

İKİNCİ BÖLÜM

Konsoloslukların açılması, konsolosluk memurlarının ve hizmetlilerinin tayini

MADDE : 2

1. Akit Taraflardan her biri diğerinin, ülkesinde, bu Devletin muvafakati ile konsolosluk açmak hakkına sahiptir.
2. Birinci fıkrada belirtilen şekilde açılacak olan konsolosluğun mahallî ve görev çevresi Akit Taraflarca müştereken kararlaştırılır.

MADDE : 3

1. Akit Taraflardan her biri konsolosluk şefinin tayinini müteakıp diplomatik misyonu aralıği ile diğerinin Dışişleri Bakanlığına bu tayine dair atama belgesi veya benzeri bir belge gönderecektir. Adı geçen belgede tayin edilenin tam adı, vatandaşlığı, derecesi, konsolosluk mahallî ve görevlendirildiği çevre belirtilecektir.
2. Birinci fıkrada belirtilen atama belgesinin veya benzeri bir belgenin tevdiî üzerine kabul eden Devlet gecikmeksizin ve ücretsiz olarak bir exequatur veya benzeri bir muvafakatname verecektir. Kabul eden Devlet exequatur veya muvafakatnamenin tevdiine değin, konsolosluk şefini geçici olarak tanıyabilir.
3. Konsolosluk şefi, kabul eden Devlet tarafından exequatur ve benzeri muvafakatname verilmedikçe veya geçici olarak tanınmadıkça görevine başlayamaz.

MADDE : 4

Åkit Taraflardan her biri konsolosluk şefi dışında tayin edecekleri konsolosluk memurlarının tam adını, vatandaşlığını, derecesini ve görevini diğerine diplomatik yolla önceden bildirecektir.

MADDE : 5

Åkit Devletlerden her biri konsolosluk memuru olarak ancak kendi vatandaşlarını tayin edebilir.

MADDE : 6

Åkit Taraflardan her biri konsolosluğa tayin edecekleri konsolosluk hizmetlilerinin tam adını, vatandaşlık ve görevini diğerinin Dışişleri Bakanlığına önceden bildirecektir.

MADDE : 7

Åkit Taraflardan her biri kararı hakkında hiç bir sebep göstermeksizin diğerinin konsolosluk şefine exequatur vermeyeceğini, verilmiş olan exequaturu geri aldığı veya konsolosluk memuru veya konsolosluk hizmetlisinin arzu edilmediğini diğer tarafa diplomatik yolla her an bildirebilir.

Bu takdirde gönderen Devlet söz konusu şahsı geri çekecektir. Bu hususu uygun bir süre içinde yerine getirmediği takdirde, kabul eden Devlet ilgili şahsı konsolosluk memuru veya hizmetlisi sıfatıyla tanımayı reddedebilir.

MADDE : 8

1. Konsolosluk şefi her hangi bir sebeple görevini ifa edemeyecek durumda bulunduğu veya makamı geçici olarak boş kaldığı takdirde, gönderen Devlet, yerine, merkezden yollayacağı bir memuru veya kabul eden Devlet ülkesindeki konsolosluklarından birinde görevli bir konsolos-

luk memurunu veya bu ülkedeki diplomatik misyonu mensuplarından bir memuru konsolosluğu geçici olarak idare için görevlendirebilir.

2. Bu şekilde görevlendirilen memurun tam adı Kabul Eden Devletin Dışişleri Bakanlığına bildirilecektir.

3. Konsolosluk işlerini bu maddenin birinci fıkrası uyarınca geçici olarak idare etmek üzere görevlendirilen konsolosluk memuru, konsolosluk şefine tanınmış olan hak, ayrıcalık ve dokunulmazlıklardan faydalanacaktır.

4. Kabul Eden Devlet ülkesindeki diplomatik misyondan, bu maddenin birinci fıkrası uyarınca görevlendirilen memur, diploması hak, ayrıcalık ve dokunulmazlıklarından faydalanmaya devam edecektir.

MADDE : 9

Âkıt Taraflardan her biri kendi ülkesinde, diğer tarafın konsolosluk memurları ile konsolosluk yerlerinin himayesini deruhte ile bu anlaşma hükümleri veya kabul eden Devlet mevzuatı gereğince kendilerine tanınmış olan hak, ayrıcalık ve dokunulmazlıklardan faydalanmaları için gerekli bütün tedbirleri alacaktır.

MADDE : 10

1. Âkıt Taraflardan her biri, kendi mevzuatına uygun olarak ülkesinde, diğer tarafın konsolosluk binası için gayrimenkul edinmesini, bina inşasını veya kiralanmasını kolaylaştırmak üzere yardımda bulunacaktır.

2. Âkıt Taraflar, kendi ülkelerinde, diğer tarafa mensup konsolosluk memurlarının ve hizmetlilerinin ikametleri için münasip meskenlerin bulunmasında birbirlerine yardım edeceklerdir.

3. İşbu maddenin birinci paragrafındaki hükümler, gönderen Devleti, kabul eden Devlet mevzuatı hükümlerine ve bahis konusu arsalar, binalar ve bina kısımlarının bulunduğu bölgede uygulanan inşaat ve şehircilikle ilgili kısıtlayıcı nizamnamelere uymaktan alıkoymaz.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Ayrıcalık ve dokunulmazlıklar

MADDE : 11

1. Âkıt Taraflar, konsolosluk binalarının giriş kapısına ve dış cephesine kendi millî armaları ile her iki Devletin dillerinde yazılmış konsolosluk levhası koyabileceklerdir.

2. Konsolosluk binasına ve Konsolosluk şefinin oturduğu binaya gönderen Devletin millî bayrağı çekilebilir.

3. Millî arma ve bayrağın asılması hakkının kullanılmasında kabul eden Devletin mevzuatı ve âdetleri gözönünde tutulacaktır.

MADDE : 12

1. Konsolosluk binalarının dokunulmazlığı vardır. Kabul eden Devlet makamları bu binalarda sadece Konsolosluk görevinin yerine getirilmesi için kullanılan bürolara ancak Konsolosluk şefinin veya tayin edeceği bir memurun veya gönderen Devletin diplomatik misyon şefinin muvafakatı ile girebilirler.

2. Kabul eden Devlet Konsolosluk yerlerinin işgal edilmesini ve zarara uğramasını, Konsolosluk huzurunun bozulmasını ve Konsolosluk onurunun kırılmasını önleyecek bütün tedbirleri almakla özel şekilde yükümlüdür.

3. İşbu maddenin birinci paragrafındaki hükümler Konsolosluk şefinin ikametgâhı için de uygulanacaktır.

MADDE : 13

Nerede bulunursa bulunsun Konsolosluk arşivleri her zaman dokunulmazlığa haizdir.

MADDE : 14

1. Konsolosluk, kendi Hükümeti, diplomatik misyonu ve mensubolduğu Devletin kabul eden Devlet ülkesinde bulunan diğer Konsoloslukları ile muhabere edebilir. Bu maksatla, bütün genel haberleşme araçları ile mühürlü irsalat (torba, valiz v.s.) imkânlarını ve şifre kullanabilir. Genel haberleşme araçlarını kullanmada diplomatik misyonlara özel bir tarife uygulamakta ise, Konsolosluklar da bu tarifeden faydalanacaklardır.

2. Konsoloslüğün resmî muhaberatı ile bu maddenin birinci fıkrasında adı geçen ve resmî mahiyeti dışında görülecek şekilde işaretlenmiş olan mühürlü kaplar tecavüzdten mâsundur; kabul eden Devlet makamları tarafından kontrol edilemezler ve bunlara el konulamaz.

MADDE : 15

1. Konsolosluk memurları ile kabul eden Devletin vatandaşı olmayan Konsolosluk hizmetlileri resmî görevlerini ifadan dolayı kabul eden Devletin adli ve idari kazasına tabi tutulamayacaklardır.

2. Bununla beraber, işbu maddenin birinci paragrafındaki hükümler aşağıdaki hukuk davalarında uygulanmaz :

a) Bir Konsolosluk memuru veya hizmetlisinin, zımnen veya sarahaten bu sıfatla yapmadığı âkitlerden doğanlar;

b) Kabul eden Devlet ülkesinde vuku bulan bir otomobil kazası neticesi üçüncü şahıslar tarafından açılanlar.

3. Konsolosluk memurları resmî görevleri dışında işledikleri fiiller dolayısıyla ancak ağır suç halinde ve yetkili adli makamın bir kararı üzerine tutuklanabilir veya yakalanabilirler.

İşbu maddedeki «ağır cürüm» deyiminden ihmal neticesi olmayan ve kabul eden Devlet kanunlarının en az 5 yıl hürriyetten mahrumiyeti öngördüğü bütün suçlar anlaşılır.

Konsolosluk memurlarının kabul eden Devletin vatandaşı olmayan aile efradı da işbu madde hükümlerinden faydalanır.

4. Kabul eden Devlet bu maddede sözü edilen şahıs aleyhinde yapılacak adli takibat hakkında gönderen Devletin diplomatik misyonuna bilgi verecektir.

MADDE : 16

1. Konsolosluk memurları ile kabul eden Devletin vatandaşı olmayan konsolosluk hizmetlileri adaletin tecellisi bakımından ve mahkemenin talebi üzerine şahitlik yapabilirler. Ancak kendilerinden görevleri ile ilgili hallerde şahitlik yapmaları istenemez ve bunu yapmayı reddedebilirler. Mahkemeye celp veya istima maksadıyla adı geçen konsolosluk memuru ve hizmetlisine karşı zorlayıcı tedbire başvurulamaz.

2. Birinci fıkrada sözü edilen konsolosluk memuru veya hizmetlisi şahitlik yapmaya muvafakat ederse, bunun konsolosluk görevlerini aksatmayacak şekilde yapılması gerekir. Bu takdirde, mümkün ise, şahidin sözlü veya yazılı ifadesi konsoloslukta veya ilgilinin oturduğu yerde alınır.

3. İşbu madde hükümleri idari usulde de uygulanır.

4. İşbu maddenin 1 nci ve 3 ncu paragrafları, konsolosluk memurlarının birlikte oturdukları ve kabul eden Devletin vatandaşı olmayan aile efradına da uygulanır.

MADDE : 17

1. Âkıt Taraflardan herbiri diğ erinin konsolosluk memurlarını, kabul eden Devletin vatandaşı olmayan hizmetlilerini ve bu memur ve hizmetlilerin kabul eden Devletin vatandaşı olmayan aile efradını her çeş it şahsî hizmetlerden, kamu hizmetlerinden ve askerlik mükellefiyeti de dahil olmak üzere her çeş it mecburî hizmetten muaf tutacaktır.

2. Konsolosluk binası ve konsolosluk memuru ile kabul eden Devlet vatandaşı olmayan Konsolosluk hizmetlisinin mesken olarak kullandıkları yerlerle, ev eş yası ve otomobilleri her türlü el koymadan muaf tutulacaktır.

Bununla beraber, Âkıt Taraflar savunma ihtiyaçları ve kamu menfaatinin gerektirdiği hallerde mahallî mevzuata uygun olarak gayrimenkulleri, eş yayı istinval ve istimlâk muamelesine tabi tutabilirler.

3. Yukarıdaki paragraf gereğince yapılacak istinval ve istimlâk muameleleri Konsolosluk görevinin ifasına engel olmayacak ve bu muamelelere tabi tutulan malın değ er pahası sahiplerine pesinen ödenecektir.

MADDE : 18

Konsolosluk memuru veya Konsolosluk hizmetlisi ve bunların beraberlerinde oturan aileleri efradı, kabul eden Devletin yabancılar hakkındaki kayıt ve ikamet müsaadesi ile ilgili mevzuatına uymakla yükümlü değildir.

MADDE : 19

1. Kabul eden Devlet, kendi ülkesinde gö nleren Devletin mâlik olduğu arsalar, binalar ve bina kısımları ile bunların mülk edinilmesiyle ilgili muamele ve belgeler üzerinden hiç bir vergi veya resin almayacaktır.

2. İş bu maddenin birinci paragrafı hükümleri bu binalarla ilgili olarak ifa edilen hizmetler dolayısıyla yapılan ödemelere uygulanmaz.

MADDE : 20

Konsoloslüğ un harç ve gelirleri ve Konsolosluk memurları ile kabul eden Devlet vatandaşı olmayan Konsolosluk hizmetlileri ve servis personeli üyelerinin resmî görevlerinin ifası sebebiyle elde ettikleri maaş ları kabul eden Devlet ülkesinde vergi ve resimlerden muaftır.

MADDE : 21

Bir Konsolosluk memuru, hizmetlisi veya kendisiyle birlikte ikâmet eden bir aile ferdi ö lecek ve kabul eden Devlet ülkesinde menkûl kıymetler bırakacak olursa, bunlar, ö len kimsenin kabul eden Devlet vatandaşı olmaması ve iş bu menkûl kıymetlerin ö len kimsenin sadece kabul eden Devletteki ikâmeti münasebetiyle bulunması kaydıyla, her türlü vergi ve harçtan muaf tutulacaktır.

MADDE : 22

1. Kabul eden Devlet, karş ılıklı olmak kaydıyla, mevzuatın müsaadesi nisbetinde Konsolosluk memurlarına aş ğıdaki eş yanın ithal veya ihracı için gümrük muafiyeti tanıyacaktır :

- a) Konsoloslüğ un ihtiyaçlarında kullanılacak olanlar;
 - b) Konsolosluk memurlarının, yerleşmeleri dahil, şahsî ihtiyaçları için kullanılacak olanlar.
- Tamamen bu muafiyetler depolama masrafları, nakliye ve diğ er benzeri hizmetleri kapsamaz.

2. Kabul eden Devletin vatandaşı olmayan konsolosluk hizmetlileri ve servis personeli üyeleri de iş bu maddenin 1 nci paragrafı (b) bendindeki muafiyet ve ayrıcalıklardan, ithal edilen eş ya ilk yerleşmeleri ile ilgili olmak kaydıyla yararlanırlar.

MADDE : 23

1. Kendilerine bu Anlaşma ile ayrıcalık ve dokunulmazlık tanınan şahıslar, bunları kötüye kullanmaksızın, kabul eden Devletin, trafik ve otomobil sigortası kaideleri de dahil olmak üzere, mevzuatına uymaya mecburdurlar.

2. Bu Anlaşma uyarınca kendilerine ayrıcalık ve dokunulmazlık hakları tanınmış olan konsolosluk memuru ve hizmetlileri bunları resmî sıfatları ile bağdaşmayan maksatlar için kullanamazlar.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Konsolosluk görevleri

MADDE : 24

1. Konsolosluk memuru kendi görev çevresi içinde bu bölümde belirtilen görevlerle kabul eden Devlet mevzuatına uygun diğer konsolosluk görevlerini yapabilir.

2. Konsolosluk memuru yalnız kendi görev çevresindeki işleri yapmaya yetkilidir. Kabul eden Devletin muvafakatı ile kendi görev çevresi dışında da vazife görebilir.

3. Konsolosluk memuru görevini ifa sırasında, kabul eden Devletin görev çevresindeki yetkili makamları ile yazılı veya sözlü olarak temaslarda bulunur.

4. Konsolosluk memuru, gönderen Devletin kanunlarının öngördüğü konsolosluk harekalarını tahsile salâhiyetlidir.

MADDE : 25

1. Konsolosluk memuru, kendi görev çevresinde, gönderen Devletin ve uyruklarının (Gerçek ve tüzel kişiler) hak ve menfaatlerini himaye eder.

2. Konsolosluk memuru, gönderen Devlet ile kabul eden Devlet arasındaki ticarî, ekonomik, kültürel ve bilimsel ilişkilerin geliştirilmesine çalışır ve bu devletler arasındaki dostluk münasebetlerinin inkişafını teşvik eder.

MADDE : 26

1. Konsolosluk memuru, görevini ifa sırasında kendilerine tavsiye, yardım ve hukukî müzaharette bulunmak maksadıyla, görev çevresinde bulunan gönderen Devletin bütün vatandaşları ile temas edebilir.

2. Kabul eden Devlet, gönderen Devletin, vatandaşlarının konsolosluklarıyla temas veya burayı ziyaret haklarını kısıtlayamaz.

MADDE : 27

1. Gönderen Devlet vatandaşının, kabul eden Devlet makamları tarafından tevkifi halinde bu makamlar gönderen Devlet konsoloslughuna derhal ve tevkifi müteakıp en geç 48 saat içinde bilgi verecektir.

2. Konsolosluk memuru, hürriyeti bağlayıcı bir cezanın infazı maksadıyla tevkif veya hapsedilen gönderen Devlet vatandaşlarını, en kısa zamanda ziyaret edebilir ve onlarla temasa geçebilir.

3. Yukarıdaki fıkrafta zikredilen bu hak, kabul eden Devletin mevzuatına uygun olarak kullanılacaktır. Bununla beraber söz konusu mevzuat bu Anlaşma ile konsolosluk memuruna tanınan hakları işlemez hale getiremez.

MADDE : 28

1. Konsolosluk memuru, kendi görev çevresinde, aşağıdaki işlemleri yapmaya yetkilidir :
 - (a) Gönderen Devletin kanunlarına göre vatandaşlık ile ilgili bilümun beyanları kabul etmek;
 - (b) Gönderen Devlet vatandaşlarının kayıtlarını yapmak;
 - (c) Gönderen Devlet vatandaşlarının doğum ve ölümlerini tescil etmek;
 - (d) Gönderen Devlet vatandaşlarının ailevi münasebetlerine dair beyanlarını bu Devlet mevzuatı gereğince kabul etmek;
 - (e) İlgililerden hiç olmazsa birinin gönderen Devlet vatandaşı olması halinde, kabul eden Devletin kanunlarına göre yapılmış bulunan evlenmeleri tescil etmek;
 - (f) Kabul eden Devlet mevzuatınca ierası menedilmemiş bulunması şartıyla, her ikisi de gönderen Devletin vatandaşı olan şahısların evlenme akitlelerini iera etmek;
 - (g) Pasaport ile, giriş ve transit vizeleri ve benzeri sair belgeleri vermek, yenilemek, tadil etmek, uzatmak veya iptal etmek;
 - (h) Gönderen Devlette ibraz edilmek veya o Devlet ülkesinde geçerliğini temin etmek üzere menşe şahadetnamesi ve benzeri vesikaları tasdik etmek;
2. Bu maddenin 1 nci fıkrasının «e», «e» ve «f» bentleri hükümleri, ilgili şahısları, kabul eden Devlet mevzuatının gerekli kıldığı kayıt ve beyanlarda bulunmak mecburiyetinden berî kılmaz.

MADDE : 29

1. Konsolosluk memuru, görev çevresi içinde, aşağıdaki işleri yapabilir :
 - (a) Ticarî evrak dahil olmak üzere her türlü belge ve kopyalarının, kayıtların, özetlerinin, ölüme bağlı tasarrufların, mulkavelename ve diğer lüzumlu bütün belgelerin tanzimi, imza ve tasdiki ile, beyanların alınması ve bahis konusu belgelerin muteberliğinin temini maksadıyla lüzumlu diğer muameleleri;
 - (b) Âkit Devlet malkamlarına ibraz edilecek belgelerin tercümesi ile bunların asıllarına uygunluğunun,
 - Gönderen Devletin ülkesinde kullanılmak üzere veya bu Devletin mevzuatının gerektirdiği hallerde, tabiiyet söz konusu olmaksızın herhangi bir şahsın talebi üzerine, veya,
 - Gönderen Devletin ülkesi dışında kullanılmak üzere bu Devlet vatandaşının talebiyle tasdiki.
2. Bu maddenin 1 nci fıkrasında zikredilen vesaik veya evrak kabul eden Devlet ülkesinde kullanıldığı veya kullanılması bu Devlet mevzuatınca gerektiği takdirde, bu Devletin yetkili malkamları, bu belgelerin geçerliğini, mevzuatlarıyla kabili telif oldukları nispette tanımakla mükelleftirler.
3. Sözü geçen vesikaların, kopyaların, özetlerin ve tercümelerin kabul eden Devlet malkamlarınca kabul edilebilmesi için, bunların kabul eden Devlet mevzuatına göre tasdik edilmiş olması gereklidir.

MADDE : 30

Konsolosluk memuru, gönderen Devlet mahkemelerinden sâdır olan evrakı, kabul eden Devlet kanunlarına aykırı olmamak şartıyla, kendi vatandaşlarına tebliğ edebilir.

MADDE : 31

Kabul eden Devletin yetkili malkamları, gönderen Devletin bir vatandaşının, konsolosluğun görev çevresi içindeki sahada vefat ettiğini öğrendikleri zaman bu hususu derhal konsolosluk memuruna bildireceklerdir.

MADDE : 32

1. Kabul eden Devletin makamları, işbu Devlet içinde, gönderen Devletin bir vatandaşı tarafından bırakılan miras mevcudolduğunu veya mirasın açıldığını ve bunlara kabul eden Devlette hiçbir kimsenin tasarruf etmeye yetkili bulunmadığını öğrendikleri zaman, bu hususu konsolosluk memuruna bildireceklerdir.

2. Konsolosluk memuru, vefatı veya mirasın açıldığını ilk olarak kendisi öğrenirse, bu hususu, aynı şekilde kabul eden Devletin yetkili makamlarına ve gerekiyorsa, üçüncü Devletlerin ilgili konsolosluk memurlarına bildirir.

MADDE : 33

1. Gönderen Devletin vefat eden vatandaşları kabul eden Devlet ülkesinde mallar bırakılırsa, konsolosluk memuru, kabul eden Devletin yetkili makamlarından, işbu malların muhafazası, saklanması, idaresi ve tasarrufu için gerekli tedbirlerin alınmasını isteyebilir.

2. Gönderen Devletin bir vatandaşı kabul eden Devletin ülkesinde oturur ve haklarını kullanmak imkânına da sahip olmazsa veya gönderen Devletin vatandaşı olan ve kabul eden Devletin ülkesinde oturmayan bir mirasçının işbu kabul eden Devlette temsilcisi yoksa, yukardaki fıkranın hükümleri kabul eden Devletin kanunlarına aykırı değilse, yine uygulanır.

MADDE : 34

Terekeye dair işlemlerin kabul eden Devletin ülkesinde tamamlanmasından sonra, terekeye dahil menkul mallar veya terekeye dahil menkul ve gayrimenkul malların satışından elde edilen gelir, kabul eden Devletin ülkesinde oturmayan ve bir vekil de tayin etmemiş olan kanunî veya men-sup bir mirasçıya ait ise, işbu menkul mallar veya satıştan elde edilen gelir, hak sahibi olan kanunî veya mensup mirasçıya intikal ettirilerek üzere, gönderen Devletin konsoloslukuna verilecektir. Şu şartla ki :

a) Yetkili makamlar işbu verilmeye müsaade etmiş olsunlar;

b) Tespit edilen müddet içinde dermeyan edilmiş olan terekeye ait bütün borçlar ve kabul eden Devletin kanunlarında dermiş edilen mirasa dair vergiler ödenmiş veya bunlar hakkında teminat gösterilmiş olsun.

2. Konsolosluk memurları mirasla alakalı hususlarda, gönderen Devletin vatandaşlarını, kabul eden Devletin kanunlarına tevfiikan, temsil edebilirler.

3. Konsolosluk memurunun temsil yetkisi, bu vatandaşların kabul eden Devlet ülkesinde menfaatlerini bizzat veya bir vekil marifetiyle takibettiklerini öğrendiği günden itibaren sona erer.

MADDE : 35

1. Gönderen Devletin bir vatandaşı kabul eden Devletin ülkesinde muvakkaten bulunduğu sırada vefat ederse, kendisine aidolan şahsî eşyası ve parası, hiçbir işleme tabi tutulmaksızın, gönderen Devletin konsoloslukuna verilecektir.

Ancak, kabul eden Devlette iktisabedilenler ve vefat ânında ihracı yasaklanmış olanlar bundan müstesnadır.

2. Âkıt Taraflardan birisinin vatandaşı olan bir pilotun, bir kaptanın, gemi mürettebatından birisinin veya bir yolcunun, diğer Âkıt Tarafın ülkesinde gemi içinde veya karada, vefat ettiği hallerde de işbu maddenin yukardaki fıkrasının hükümleri uygulanacaktır.

MADDE : 36

1. Konsolosluk memurları, gaibolan kimselerin mallarının idaresinin sağlanması gayesiyle, kabul eden Devletin yetkili makamlarından, gönderen Devletin vatandaşlarına vâsi veya kayyum tayin edilmesi zmnında gereken işlerin yapılmasını isteyebilirler.

2. Gönderen Devletin küçük olan veya temyiz kudretini haiz bulunmayan vatandaşlarına vâsi veya kayyum tayin edilmesi gerektiği hallerde keyfiyet derhal konsolosluk memuruna da bildirilir.

MADDE : 37

Konsolosluk memuru, bir mahkemeden, bir teşekkülden veya bir kimseden, gönderen Devletin vatandaşı olan bir mirasçıya verilmek üzere, para veya mal alırsa, mahkeme, teşekkül veya kimse konsolosluk memurundan makbuz istemek hakkını haizdirler.

MADDE : 38

1. Konsolosluk memuru kendi görev çerçevesi dahilindeki bir liman veya demirleğe müsaade olunan diğer bir mahalle gelen, gönderen Devletin gemilerine, her türlü yardımı ve müzahareti gösterir.

2. Konsolosluk memuru geminin kara ile irtibat kurulmasına müsaade olunduktan sonra (pratika) gemiye çıkabilir. Geminin kaptan ve mürettebatı kendisi ile irtibat tesis edebilir ve görüşebilir.

3. Konsolosluk memuru, gönderen Devletin gemileri kaptan ve mürettebatı ve bu Devlete veya uyruklarına ait hamule ile ilgili bütün konularda kabul eden Devletin yetkili makamlarından yardım isteyebilir.

MADDE : 39

1. Konsolosluk memuru kendi görev çerçevesinde :

(a) Kabul eden Devlet makamlarının yetkililerine tecavüz etmemek şartıyla, gönderen Devletin bayrağını taşıyan geminin seferi esnasında, gemide vukubulan her türlü olayı inceleyebilir, kaptanı ve bütün mürettebatı sorguya çekebilir, gemi evrakını kontrol edebilir, geminin seferine ve gideceği istikamete dair beyanları kabul eder, geminin girişini, limanda kalışını ve hareketini kolaylaştırır;

(b) Kabul eden Devlet kanunlarına aykırı olmamak şartıyla, kaptan veya mürettebatın işe alınması, işine son verilmesi ile ilgili tedbirleri ittihaz eder;

(c) Kabul eden Devlet makamlarının yetkilerine tecavüz etmemek şartıyla, kaptanla mürettebat arasında, ücret ve çalışma mukaveleleriyle ilgili olanlar da dahil olmak üzere, zuhur eden ihtilâfları gönderen Devlet mevzuatının çerçevesinde halleder;

(d) Gemide disiplin ve nizamın muhafazası için tedbirler alır;

(e) Kaptan veya mürettebatı hastaneye yatırmak veya memleketine geri göndermek için tedbirler alır;

(f) Gönderen Devletin kanunları uyarınca gemi ile alâkalı bilûmum beyanları veya diğer belgeleri kabul, tanzim veya tasdik eder;

(g) Gönderen Devletin deniz ticareti ile ilgili mevzuatının tatbiki için gerekli tedbirleri alır.

2. Kabul eden Devlet mevzuatında menedici herhangi bir hüküm bulunmadığı takdirde, konsolosluk memuru kaptana veya gemi mürettebatına kabul eden devletin mahkemelerinde ve di-

ğer mercilerinde refakat edebilir, onlara her türlü yardımda bulunabilir ve bu mahkeme ve merciler önündeki davalarda tayin edilecek tercümanları tavsiye edebilir veya ilgili makamların rızasıyla tercümanlık yapabilir.

MADDE : 40

1. Gönderen Devletin bayrağını taşıyan bir gemi üzerinde, kabul eden Devlet mahkemeleri veya yetkili diğer makamları tarafından zecri tedbirler alınması veya resmî soruşturma yapılması derpiş edildiği takdirde, keyfiyet bu makamlar tarafından konsolosluk memuruna bildirilecektir.

Acele veya ihbarda bulunulmasının mümkün olmadığı haller dışında, mezkûr kararların tatbiki sırasında konsolosluk memurunun veya onu temsil eden şahsın hazır bulunabilmesi gayesiyle, bu ihbarın alınacak tedbirlerden önce yapılması gerekir.

Konsolosluk memurunun veya temsilcisinin hazır bulunmadığı ahvalde, kabul eden Devletin yetkili mercileri, talep üzerine yapılan işleme dair kendilerine tam bilgi verirler.

2. Önceki bentteki hükümler, liman bölgesi makamlarının kaptan veya mürettebatını karada sorguya çekmeleri halinde de uygulanır.

3. Kabul eden Devletin adli veya diğer yetkili makamları, kendilerine gemi kaptanı veya konsolosluk memuru tarafından müracaat vukubulmadıkça, geminin işlerinden sayılan gemi mürettebatı arasındaki münasebetlere, iş konularına, disipline ve dahili nizamı alâkadar eden diğer hususlara, müdahale edemezler. Şu kadar ki, geminin işlerinden sayılan bu hususlarda ortaya çıkacak düzensizliklerin Kabul Eden Devletin kamu düzenini, emniyet ve âsayişini, bozmaması ve gemi mürettebatı haricindeki üçüncü şahısların sağlık ve menfaatlerini önemli şekilde tehlikeye düşürmemesi şarttır.

4. Bu madde hükümleri, mutat gümrük, pasaport ve sıhhat kontrolüne, denizde insan kurtarmaya, deniz suyunun kirletilmesine mâni olmaya ve gemi kaptanının talebi veya muvafakatı üzerine başvuru olan diğer tedbirlere, tatbik edilmez.

MADDE: 41

1. Gönderen Devletin gemisi battığı, karaya oturduğu, sahile sürüklendiği veya herhangi bir hasara uğradığı, veya bu Devletin vatandaşına ait olup üçüncü bir Devlet bayrağını taşıyan bir geminin hamulesi arasında mevcut herhangi bir eşyası, kabul eden Devlet sahilinde ve civarında bulunduğu veya bu Devletin limanına getirildiği takdirde, mezkûr Devletin yetkili makamları keyfiyeti, mümkün olan en kısa zamanda, konsolosluk memuruna bildireceklerdir. Bu makamlar aynı zamanda, şahısların, geminin, yükün, gemiye ait diğer eşyanın veya hamuleye dahil olup ayrılmış bulunan eşyanın kurtarılması için ittihaz edilen tedbirlerden de konsolosluk memurunu haberdar edecektir.

2. Konsolosluk memuru mezkûr gemiye, yolcularına ve mürettebatına her türlü yardımcı olabilir ve bu maksatla Kabul Eden Devlet yetkili makamlarının müzaharetini isteyebilir.

3. Hasar gören gemi veya hamulesi, kabul eden Devlet sahilinde veya civarında bulunduğu veya bu Devlete ait bir limana sürüklendiği takdirde ve kaptan, gemi sahibi, gemi acentası veya sigortacısı bunların kurtarılması veya idaresi için gerekli tedbirleri alacak durumda bulunmadıkları hallerde, konsolosluk memuru, gemi sahibinin bu gibi ahvalde bizzat ittihaz edebileceği bütün tedbirleri gemi sahibi namına almağa yetkili sayılacaktır.

Bu fıkra hükümleri, gemi hamulesine dahil ve gönderen Devletin vatandaşının malı bulunan her türlü eşya için de tatbik edilir.

4. Kabul eden Devletin yetkili makamları, bu maddenin yukarıdaki fıkraları hükümlerinin tatbikini gerektiren ahvalde, gemiden, hamuleden veya eşyadan vergi, resim ve harç almayacaktır. Ancak, bunun yapılabilmesi, mezkûr Devletin kendine ait gemi, hamule ve eşyadan bu gibi hallerde, vergi, resim ve harç alınmasına bağlıdır.

5. Üçüncü bir Devletin hasar gören gemisinin hamulesi arasında bulunup ta gönderen Devletin vatandaşına ait olan eşyanın, kabul eden Devletin sahilinde veya bunun civarında bulunması veya bu Devletin limanına sürüklenmesi halinde, gemi kaptanı, eşyanın sahibi, gemi acentası veya sigortacısı bu eşyayı kurtaracak veya idare edecek durumda değillerse, konsolosluk memuru, mal sahibinin bu maksatla alabileceği bütün tedbirleri, onun namına ittihaz etmeğe yetkili sayılacaktır.

MADDE: 42

Bu Anlaşmanın 38 ilâ 41 nci maddeleri ahkâmı, mümkün olduğu nispette sivil uçaklarına da tatbik edilecektir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

NIHAİ HÜKÜMLER

MADDE: 43

1. İşbu Sözleşme, tasdik olunacak ve tasdik belgelerinin Ankara'da teati edilmiş tarihinden 30 gün sonra yürürlüğe girecektir.
2. İşbu Sözleşme belirsiz bir süre için yapılmıştır. Âkit Taraflar, 6 ay önceden bildirilmek kaydıyla, bu Sözleşmenin her zaman feshini ihbar edebilirler.
3. İşbu Sözleşme, Birleşmiş Milletler Şartının 102 nci maddesi uyarınca, Birleşmiş Milletler Sekreteryasına kaydedtirilecektir.
4. Bu tasdikten Âkit Tarafların yetkili temsilcileri işbu Sözleşmeyi imzalayarak, mühürlerini bastılar.

Fransızca iki nüsha halinde, 6 Ekim 1970 senesinde Sofya'da yapılmıştır.

Türkiye Cumhuriyeti Adına
Ihsan Sabri Çağlayangil

Bulgaristan Halk Cumhuriyeti Adına
Ivan Bachev